

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 15.07.1983, sp. zn. 5 Tz 27/83, ECLI:CZ:NS:1983:5.TZ.27.1983.1

Číslo: 30/1985

Právní věta: Zákonný znak předchozího postižení pro čin obdobné povahy v posledním roce požadovaný § 9 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb. není naplněn v případě, spočívá-li toto postižení v uložení kárného opatření podle zákonníku práce, případně podle disciplinárních předpisů.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 15.07.1983

Spisová značka: 5 Tz 27/83

Číslo rozhodnutí: 30

Číslo sešitu: 7-8

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Přechin proti socialistickému soužití

Předpisy: 141/1961 Sb. § 314c odst. 1 písm. f 150/1969 Sb. § 9 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 30/1985 sb. rozh.

Zákonný znak „předchozího postižení pro čin obdobné povahy v posledním roce“ požadovaný § 9 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb. není naplněn v případě, spočívá-li toto postižení v uložení kárného opatření podle zákoníku práce, případně podle disciplinárních předpisů.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR z 15. 7. 1983 sp. zn. [5 Tz 27/83](#).)

Ke stížnosti pro porušení zákona podané ministrem spravedlnosti ČSR Nejvyšší soud ČSR zrušil trestní příkaz okresního soudu v Hradci Králové z 10. prosince 1982 sp. zn. 4 T 1066/82 a okresnímu prokurátorovi v Hradci Králové přikázal, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Napadeným trestním příkazem okresního soudu v Hradci Králové byl obviněný P. T. uznán vinným přečinem proti socialistickému soužití podle § 9 odst. 1 písm. b) zák. č. 150/1969 Sb., kterého se dopustil tak, že dne 25. 10. 1982 v 7.00 hod. v H. K. nastoupil do zaměstnání v podnapilém stavu a měl vykonávat funkci točnaře v ČSD loko-depo a takto jednal, ačkoliv byl za obdobné jednání kvalifikované jako porušení pracovní kázně postížen kárným opatřením dne 26. 4. 1982 náčelníkem loko-depa, které nabylo právní moci, a byl převezen na dobu jednoho roku z funkce strojvedoucího

na funkci točnaře. Za tento přečin byl obviněnému uložen peněžitý trest ve výši 1500,- Kčs a náhradní trest odnětí svobody na šest týdnů. Trestní příkaz nabyl právní moci dne 24. 12. 1982.

Proti tomuto trestnímu příkazu podal v neprospěch obviněného ministr spravedlnosti ČSR stížnost na porušení zákona. Podstatou námitek je nesprávné a neúplné skutkové zjištění. Není vyloučeno, že při řádně provedeném dokazování by bylo zjištěno, že obviněný v době nástupu do zaměstnání měl v krvi více než 1 promile alkoholu. To podle názoru stížnosti pro porušení zákona mělo vést k důvodnému podezření ze spáchání trestného činu opilství podle § 201 tr. zák., pro který se mělo konat přípravné řízení formou vyhledávání. Soud měl postupovat podle § 314c odst. 1 písm. f) tr. ř. a věc vrátit prokurátorovi ke konání přípravného řízení.

Dalšího pochybení se pak podle názoru stížnosti pro porušení zákona dopustil soud i v tom, že znak předchozího postihu pro některý čin obdobné povahy vyžadovaný ustanovením § 9 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb. považoval za naplněný opatřením uloženým obviněnému za obdobný čin podle § 77 zák. práce. Podle názoru vysloveného ve stížnosti pro porušení zákona uložení takového opatření tento formální znak uvedeného přečinu nenaplnňuje, neboť se tu vyžaduje postih pro přestupek státním orgánem. Proto u obviněného v projednávané věci nemůže jít o přečin proti socialistickému soužití podle § 9 odst. 1 písm. b) zák. č. 150/1969 Sb.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal v rozsahu uvedeném v § 267 odst. 1 tr. ř. napadený trestní příkaz a řízení, které mu předcházelo, a dospěl k závěru, že zákon byl porušen jak v neprospěch, tak ve prospěch obviněného.

V první řadě je třeba přisvědčit stížnosti pro porušení zákona, pokud namítá, že znak „předchozího postižení pro čin obdobné povahy v posledním roce“ uvedený v § 9 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb., není naplněn v případě, jestliže toto postižení záleží v uložení kárného opatření podle zákoníku práce, resp. u obviněného P. T. podle disciplinárního řádu ČSD (§ 77 a § 82 odst. 6 zák. práce). I když v § 9 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb. není výslovně uvedeno, kterým orgánem musel být pachatel v posledním roce pro čin obdobné povahy postižen, z důvodové zprávy k tomuto zákonnému ustanovení plyne, že má jít o postižení národním výborem. Z tohoto výkladu vychází i současná praxe soudů přihlížející k tomu, že druhým alternativním znakem zpětnosti podle uvedeného zákonného ustanovení je odsouzení pro obdobný trestný čin v posledních třech letech nebo propuštění z výkonu trestu odnětí svobody uloženého pachateli za takový trestný čin; podle toho povaha požadované zpětnosti musí být závažnější, zejména taková, aby na pachatele bylo působeno rozhodnutím státního orgánu s příslušnou pravomocí a donucovacím právem k výkonu svého rozhodnutí. Jde tedy jednak o soud v případě předchozího odsouzení pro trestný čin obdobné povahy, jednak o národní výbor nebo jiný státní orgán v případě předchozího postižení pro čin obdobné povahy, kterým je přestupek, nebo opět o soud, jde-li o předchozí postižení pro přečin obdobné povahy. Tím je i formálně vyjádřena nutnost určité závažnosti této zpětnosti jako znaku přečinu proti socialistickému soužití podle § 9 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb. Kárné, resp. disciplinární opatření na základě zákoníku práce takový charakter nemá, neboť nejde o postih státním orgánem oprávněným rozhodovat o přestupcích. Obviněný P. T. proto nemohl být uznán vinným přečinem proti socialistickému soužití podle § 9 odst. 1 písm. b) zák. č. 150/1969 Sb. V tomto směru byl napadeným trestním příkazem porušen zákon v neprospěch obviněného.

V další části rozhodnutí se Nejvyšší soud ČSR zabýval pochybením okresního soudu při zjišťování skutečného stavu věci.